

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication

29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת עקב - SHABBOS PARSHAS AIKEV

יח' מנחם אב תשנ"ט JULY 31, 1999

לכל זמן ועת

הדלקת נרות - 7: 57	שקיעה/יום השבת - 8: 14
זמן קריאת שמע/מ"א - 8: 51	צאת הכוכבים/מעריב - 9: 04
זמן קריאת שמע/גר"א - 9: 27	לשיטת רבינו תם - 9: 26

מדעת עליון

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם וכו' (ז-יב)
מעיר כאן רש"י וז"ל אם המצות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון, ושמר
ה' וכו' ישמור ה' לך הבטחתו עכ"ל. ויש להקשות, הרי כלום אפשר לומר על
ישראל שהם דשים בעקב ומזלזלים בחלק מן המצות הקרויות בפיהם "מצות
קלות" - הלא כבר הורו לנו חכמינו ז"ל בפרקי אבות (ב-א) "והוי זהיר במצוה
קלה כבחמורה שאין אתה יודע מתן שכרן של המצות"?

והשיב על כך הצדיק אדמו"ר ר' מנחם מנדל מקוצק זצ"ל שבוא וראה
איזוהי מצוה שאדם דש בעקביו, פשוטו כמשמעו, כדי לקיימה? זוהי מצוה
ישוב ארץ ישראל. ההליכה על אדמת הארץ הקדושה והישיבה בארץ, היא
מצוה מן התורה, אולם רבים בישראל חושבים זאת כמצוה קלה, שאפשר
להתעלם ממנה.

כנגדם אומר כאן הכתוב "והיה עקב תשמעון וכו' " - אם תשמעו כראוי
את המצוה שאדם מקיים בעקב - בהליכה על אדמת ארץ ישראל - יקיים גם
ה' את הבטחתו להיטיב לכם, ככתוב "ושמר ה' אלוהיך את הברית ואת
החסד..... ואהבך וברכך והרבך וגו' ".

ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם וגו' (יא-יג)

בהל' תפילה כתב הרמב"ם וז"ל מצות עשה להתפלל בכל יום שנא'

והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום וכו' (יא-יב)

We learn from the word "היום" - *This day*, that one must not take opportunities to fulfill Mitzvos for granted, believing that if one does not observe a certain מצוה on that very day, he can always fulfill it the next day or during the following week. Explains the **Me'am Loaz**, one must, instead, imagine that the first opportunity he has of performing a Mitzvah is the only opportunity he will ever get. In thinking this way, a Jew can take full advantage of each day and never postpone the fulfillment of any Mitzvos.

Other Chachomim note that one must never become discouraged by the vastness of the Torah and it's Mitzvos, feeling that it is simply impossible to study and fulfill the Torah in it's entirety. Thus, the Torah tells us that we must not look at the entire amount but rather concentrate each day on accomplishing as much as possible for that day. As long as we are engaged in Torah study and observance, we are not held responsible for our inability to complete the study of the entire Torah.

הלכה ברורה בענין הלכות שבת

To ensure that people would not come to wring out wet garments on Shabbos, the Rabbonim decreed that saturated fabric should not be used, or moved at all (like Muktzah). However, this pertains only to fabric that one would be inclined to wring out. Thus, it is only under the following conditions that the fabric may not be moved:

- 1) It is saturated to the extent that a hand which touches it becomes sufficiently wet to transfer the moisture to another item, and a significant part of the fabric is saturated.
- 2) It is saturated with a clear liquid that does not have a strong odor.
- 3) It's a type of fabric that one cares to wring out and not leave saturated.

A SPECIAL THANKS TO

MR. AND MRS. CHAIM WACHS

FOR SPONSORING THIS ISSUE

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

why was he willing to pay for the efforts and services of the *sofrim* from the meager coffers of the orphanage?

R' Yehoshua Leib, in his infinite wisdom, and full of hope and trust, answered, "In truth, this extra expense that the orphanage took upon itself, is really an investment for the future. We find in the Torah that immediately following the Parshah of Mezuzah, the Possuk states *"In order that you increase your years and the years of your children"*. The Torah is clearly guaranteeing us that by fulfilling the Mitzvah of Mezuzah properly, a person will increase his life span and the amount of years he lives in this world. This being so, by us insuring that every Jewish home has a proper, kosher Mezuzah, we are able to increase the lives of the families inside, thereby decreasing the amount of children who become parentless. The less orphans there are, the smaller our orphanage's budget becomes - so, in essence, this is a simple investment for the future!"

TORAH GEMS

מה ה' אלוקיך שואך מעמך כי אם ליראה את ה' וכו' (וי-יב)

The Possuk tells us that all Hashem asks and wants of Bnei Yisroel is that they fear him, and it would seem then, that this isn't too much to ask. Chazal explain this by saying that for Moshe Rabbeinu it really was an easy matter. However, this is difficult to understand for what are our great masters in Torah trying to tell us by saying that it wasn't hard for Moshe to acquire שמים - *Fear of Heaven*? What about the rest of Bnei Yisroel? How does this statement about Moshe apply to the rest of us and the degree of difficulty for us to truly reach *Fear of Heaven*?

The great **Ari"zal Hakodosh, R' Yitzchok Luria ZT"L** answers that the generation of Moshe Rabbeinu was affected and inspired by the high level of piety that they were privileged to witness. They, too, were able to acquire fear and awe of G-d more easily than those in other generations. This testifies to the enormous and powerful influence that our leaders have upon us, simply by their presence among us.

"ועבדתם את ה' אלוהיכם". מפי השמועה למדו חכמים ש"עבודה" זו היא תפילה שנא' "ולעבדו בכל לבבכם" - ואיזו היא עבודה שבלב זו תפילה עכ"ל. מדברי הרמב"ם משמע שהתפילה כולה צריכה כוונה הלב, וכן מציין הרמב"ם לקמן, שכל תפילה שאינה בכוונה אינה תפילה, ואם התפלל בלא כוונה, חוזר ומתפלל עוד פעם בכוונה. לעומת זאת כתב בפרק י' "שאם כוון המתפלל את לבו בברכה ראשונה (של תפילת שמונה עשרה) - שוב אינו צריך כוונה בשאר ברכות". הלא זה דבר והיפוכו!

מיישב הגמור"י **חיים סולוביצ'יק זצ"ל** בהסבר הבא: יש כוונה ראשונית בתפילה, שהמתפלל יפנה את לבו מכל המחשבות ויראה עצמו כאילו הוא עומד לפני השכינה, וכוונה זו היא תנאי הכרחי, שצריך להתקיים בכל התפילה. שאם המתפלל אינו רואה עצמו בכך, אין כאן מעשה תפילה אלא "מלמול פה ועקימת שפתיים" - ועליו לשוב ולהתפלל בכוונה. ויש דרגה נוספת והוא להבין את פירוש המילים. כוונה זו בודאי רצויה בכל התפילה, אבל בדיעבד יצא המתפלל ידי חובתו אם כוון להבין דבריו בברכה ראשונה לבד.

מעשה אבות....סימן לבנים

על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם וכו' (יא-כ, כא)

Many of the old-time Yerushalmim remember and recount that soon after he made *Aliyah* to *Eretz Yisroel*, the **Brisker Rav, R' Yehoshua Leib Diskin ZT"L** opened up a Yeshiva, Yeshivas Ohel Moshe, and an orphanage which still bears his name till this very day. A short while after the orphanage officially opened it's doors in the old *Givat Shaul* section of *Yerushalayim*, R' Yehoshua Leib asked all the *sofrim* - סופרים in the city to come speak with him. He then struck a deal with them that they would go out to each and every home and, one by one, check each *Mezuzah* that was hanging on the doorposts. He wanted to make sure there were no *unkosher Mezuzos* - מזוזות פסולות in the entire city and as an incentive to complete their holy work, the Rav agreed to pay each *sofer* for his time and effort from the budget of the newly founded orphanage. Naturally, the *sofrim* all agreed to this and immediately went about checking each home.

Not long afterwards, R' Yehoshua Leib was approached and asked about this unusual deal. Especially, since the orphanage had just opened,